

~~Dr. Tormo.~~ ~~la salut~~ ~~del~~ ~~València~~

Efectivament, no és un comerciant enriquit per l'estraperlo de la postguerra, ni un promotor acabat pels gloriosos anys seixanta de l'economia franquista (i europea, és clar), ni tan sols un hereu rendista de família de prosàpia, vinculada a la terra, no. Simplement és un professional de la medicina, extraordinàriament pagat, però que no té fortuna, i que està considerat com un bon metge. Amb

reelecció, igual que deixà de presidir la Sociedad Española de Cardiología, i com farà amb el València l'any 87. «Jo sempre tinc les maletes fetes als càrrecs». «M'agrada arribar-hi, fer el que he dit que faré i anar-me'n com he vingut.»

A més d'això, també és vice-president de la Real Academia de Medicina de València, i té altres càrrecs «que no cal dir». Tanta ocupació sols li permet dinar d'un bufit a Rocafort, i tornar de seguida a la

seua consulta de València, on exerceix particularment la medicina i on, segons un diari madrileny, cobra (només dos metges ho fan a València) amb categoria de «cinc estrelles». I de nit, al València C. F. Si té sort, encara veurà, abans de gitar-se, alguna de les quatre filles (les dues majors són també metges) i la seua dona, permanentment disgustada amb les presidències del seu home.

Medicina i esport no és medicina esportiva

La medicina i el futbol són les activitats fonamentals d'aquest valencià de 62 anys, que no va mai al cine o als altres espectacles, «i no ho dic com un mèrit, sinó al contrari, perquè amb tantes històries no sé trobar-hi temps». La medicina, professionalment, i el futbol, com a passió.

«No sabria dir com arribí al futbol. Em pense que al principi dels anys cinquanta vaig fer-me soci del club, i després vocal i vice-president, amb Julio de Miguel, i també amb Ramos Costa. A la dimissió de l'últim vaig quedar com a president interí fins que vaig guanyar les eleccions.»

Tractem de fer una aproximació a la personalitat del president del València, un home amb una personalitat molt ben definida, però quasi desconeguda per a l'home del carrer. «Jo m'estime més que em recorden com un president que va complir el que va prometre, que no com un president simpàtic i popular. Això també podria fer-ho, però entenc que la meua tasca és treballar i no fer relacions públiques.»

A la pregunta si treballa en la medicina esportiva del València, ens respon:

«Si el València no s'acosta als valencians, estem nets»

Francesc i Ciscar

Presidir un club com el València no és una tasca fàcil, sens dubte, sobretot en les circumstàncies presents. Per això el doctor Tormo, com se'l coneix generalment, s'ho pren amb paciència, amb unes grans dosis de calma i de reflexió.

tot això, no fa el perfil del president del club de futbol, encara que és molt probablement un dels millors que ha tingut mai el València.

Cada matí, el doctor Tormo s'alça vora les set per estar a les vuit en punt fixant a l'Hospital General, on fa de professor cap del Servei de Cardiologia, i on s'està fins a les dues de la vesprada, quan marxa cap al Col·legi de Metges. Presideix l'entitat de fa uns quatre anys i assegura que no es presentarà a la

Vull que em recorden com un president que va complir el que va prometre

«En absolut. Jo sóc metge i conec la medicina esportiva prou bé, ja que m'és imprescindible per a la rehabilitació de l'infart de miocardi, dins del que jo anomene valoració de l'exercici físic, i així ho considere en la meua faena com a director del Centre de Valoració Funcional i Rehabilitació del cardíac. Malgrat això, el València té els seus especialistes, els quals admire i amb els quals, de vegades, comente alguns aspectes, però res més.»

El València necessita una cura, no un consol

Veritablement, el president Vicent Tormo Alfonso no dóna la imatge del president futbolístic a l'ús. No fuma havans, no beu whisky, no té Mercedes amb xofer, no va amb una dona carregada de pells i collars, no se li coneixen negocis dubtosos, ni amigues al món de l'alta costura.

«Com s'ho fa de president sense la fatxa?

«Simplement treballant, i sense posar ni un duro, ja que no en tinc. Sí que he avalat compromisos, però, de diners, ni un duro. Nosaltres hem passat pel caos, i només ara podem treballar. La fórmula és adequar pressuposts i ser molt rigorosos, programant el pagament dels deutes. No podem seguir la via insensata de buscar el València gran de fa uns anys, a través de les transfusions de diners, que després es paguen molt cares. El València necessita una curació definitiva, no una transfusió que el console uns dies i que després el deixi igual o pitjor. Li hem de donar la serietat de treball que li falta, i fer planter amb jugadors valencians, però sense demagogia.»

Francesc i Ciscar

«El València ha de fer-se el planter en els pobles valencians, però sense demagogia»

Francesc i Ciscar

No he posat en el club ni un duro

Acostar el València als valencians

«I el futur més immediat per on passa? «Jo crec que el camí és acostar el València als valencians, intentar pujar dels 16.000 socis actuals als 25.000 que, almenys i com a poc, ens caldrien. Ara els comptes del València són més clars que quasi mai, o que mai. Espere que els aficionats valencians entendran com els necessita el club.»

«Serà bo per al València el canvi de president a la Federació Espanyola, amb la marxa de Pablo Porta?

«Només puc dir-li que Porta sap de futbol i que li ha prestat un bon servei, i, això sí, serà ben difícil substituir-lo.» ¿Què em diu d'Orbegozo, Duñabestia, Vega Arango i fins i tot l'ex-directiu valencianista Suso Barrachina? «Qualsevol d'ells seria un bon president; ja ho han demostrat a la presidència de la Real, l'Atlètic i l'Espòrting, respectivament. I el meu amic Barrachina, molt aficionat al futbol i destacat home de negocis hotelers, seria, sens dubte, un bon directiu del futbol espanyol.»

L'

Ajuntament de l'Alcúdia, a la Ribera Alta, ha organitzat per a l'agost un Torneig Internacional de Futbol Junior. Es tracta d'un certamen que, en la seua modalitat, és el primer que se celebra a l'Estat espanyol.

Junt al C. D. l'Alcúdia, hi participaran set equips de futbol, dels quals quatre són de nacionalitat estrangera: Magúncia FK, Bolonya FA, Povia Varzim SC i una selecció del Paris Saint Germain i del Saint Etienne. Els conjunts estatals seran el Real Madrid CF, el València CF i l'Algemés CF. El torneig començarà el 23 d'agost, amb la cerimònia inaugural, i continuarà els dies 24, 25 i 26 amb els partits de lliga de classificació i la fase final a celebrar l'últim dia. Els encontres tindran lloc a l'estadi municipal «Els Arcs» de la població organitzadora; l'horari s'anunciarà oportunament en el programa de mà.

La idea de celebrar el torneig nasqué arran de la participació de l'Alcúdia CD en una competició futbolística que es va fer a Bollène (Estat francès). Una idea que, sens dubte, ha trobat el suport de la majoria d'aficionats de la Ribera i d'un gran nombre d'entitats privades i públiques, desitjoses de veure el millor futbol d'Europa en les botes del «junior» representats. Per tal que no hi falte de res, la mascota Nori-Alcúdia donarà la benvinguda als participants.

